

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: C. Burgos și S. Alves, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE prin care se urmărește dispunerea unor măsuri provizorii vizând, în primul rând, obținerea suspendării executării Deciziei FINS-2017-28 a Parlamentului din 15 decembrie 2016 privind finanțarea alocată reclamantei în măsura în care aceasta suspendă plata prefinanțării, în al doilea rând, obținerea scutirii de obligația de constituire a unei garanții bancare ca o condiție a prefinanțării și, în al treilea rând, obligarea Parlamentului să plătească reclamantei cuantumul prefinanțării

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 13 iulie 2017 – BASF Grenzach/ECHA

(Cauza T-125/17 R)

(„Măsuri provizorii — REACH — Substanța triclosan — Procedură de evaluare — Decizie a Camerei de recurs a ECHA — Obligația de a furniza anumite informații care necesită testare pe animale — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”)

(2017/C 283/81)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BASF Grenzach GmbH (Grenzach-Wyhlen, Germania) (reprezentanți: K. Nordlander și M. Abenhaim, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: W. Broere, T. Röcke și M. Heikkilä, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE având ca obiect dispunerea unor măsuri provizorii privind, pe de o parte, suspendarea executării Deciziei A-018-2014 a Camerei de recurs a ECHA din 19 decembrie 2016 privind evaluarea substanței triclosan și, pe de altă parte, dispunerea prelungirii termenului acordat pentru comunicarea rezultatelor testelor pe durata suspendării

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 22 mai 2017 – Niemelä și alții/BCE

(Cauza T-321/17)

(2017/C 283/82)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Heikki Niemelä (Ohain, Belgia), Mika Lehto (Espoo, Finlanda), Nemea plc (St. Julians, Malta), Nevestor SA (Ohain) și Nemea Bank plc (St. Julians) (reprezentanți: A. Meriläinen, lawyer)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Băncii Centrale Europene din 23 martie 2017 ECB/SSM/2017– 213800JENPXTUY75VS0/1 WHD-2017-0003 de retragere a autorizației de instituție de credit a Nemea Bank plc (denumită în continuare „entitatea supravegheată”);
- cu titlu subsidiar, modificarea deciziei BCE în sensul suspendării aplicării acesteia, având în vedere prejudiciul ireparabil pe care aplicarea imediată și continuă a acestei decizii este posibil să îl cauzeze părților interesate ale entității supravegheate, și anume în principal deponenții, angajații și acționarii băncii, permițând sau impunând acționarilor direcți sau indirecti ai entității supravegheate să cedeze participațiile lor la capitalul băncii într-un termen rezonabil;
- obligarea pârâtei să despăgubească reclamanții cu suma de 10 milioane de euro majorată cu dobânzile legale începând cu 23 martie 2017 pentru prejudiciul suferit ca urmare a deciziei;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor efectuate în prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe susținerea că situația de fapt a cauzei nu este corect reprodusă în motivare și/sau că motivarea este insuficientă
 - Reclamanții susțin că BCE nu era în măsură să adopte o decizie motivată în mod corespunzător având în vedere procedurile naționale de recurs pendinte.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere săvârșită de BCE
 - Reclamanții susțin că BCE a săvârșit o eroare în măsura în care s-a bazat pe directivele Malta Financial Services Authority (Autoritatea pentru Servicii Financiare din Malta) considerându-le finale și definitive, în pofida faptului că acestea din urmă sunt supuse confirmării, anulării sau modificării de către Financial Services Tribunal (Tribunalul pentru servicii financiare, Malta). În orice caz, BCE în mod vădit eronat a constatat că retragerea licenței entității supravegheate era preferabilă vânzării forțate a băncii și că probabilitatea ca opțiunea vânzării să se concretizeze era redusă.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe susținerea că decizia atacată este viciată de o eroare de drept
 - Reclamanții susțin că BCE nu era competentă să adopte decizia atacată întrucât competența de a retrage licența de instituție de credit acordată entității supravegheate aparține Malta Financial Services Authority (Autoritatea pentru Servicii Financiare din Malta), iar nu BCE. Decizia BCE a fost adoptată *ultra vires* și încalcă dreptul la o cale de atac al reclamanților în temeiul dreptului național, precum și dreptul lor la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil în temeiul dreptului Uniunii.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe susținerea că BCE a săvârșit un abuz de putere
 - Reclamanții susțin că BCE, chiar dacă ar avea competența în litigiu, a săvârșit un abuz de putere de natură a priva entitatea supravegheată și pe ceilalți reclamanți de dreptul la o cale de atac în temeiul dreptului național.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe susținerea că decizia BCE nu este conformă cu dreptul Uniunii întrucât nu respectă principiul proporționalității
 - Reclamanții susțin că, în speță, principiul proporționalității ar fi trebuit să se aplice astfel încât să împiedice retragerea licenței entității supravegheate. În aceste împrejurări, vânzarea băncii ar fi fost mai puțin prejudiciabilă pentru entitatea supravegheată și nu ar fi adus prejudicii deponenților, angajaților și acționarilor entității supravegheate.